

Hoe krijg je woorden op het lijntje, cijfers in het hokje?

#op koers blijven

#professionele
leergemeenschap

#samen

#eigenaarschap

#plezier

Een poppenwinkeltje waarin jurkjes aan piepkleine klerhaakjes moeten worden gehangen. Kleine flesjes waarvan de dopjes moeten worden losgeschroefd, dat doet de vijfjarige directeur van de flessen. Een meisje is bezig stropdassen door een ijzeren rek te weven. Iemand spant zich in om met minuscuul kleine, gekleurde kraaltjes een paasei te maken, op elk plastic prikkertje één kraaltje. Monnikenwerk, zou je zeggen. In dit Madurodameske lokaal wordt hard én met overgave gewerkt aan de fijne motoriek. Een kleine oase.

Er hangt een ingespannen concentratie in het klaslokaal van de Godfried Bomansschool (Rijswijk). Zo'n vijftien kinderen van om en nabij de vijf jaar, zitten gebogen over hun werkjes. Zorgleerkracht Els Kottelaar heeft zeker zestig verschillende werkjes, weliswaar geïnspireerd door wat ze zoal op Pinterest vindt, maar de materialen heeft ze zelf verzameld.

Bij haar thuis wordt nooit zomaar iets weggegooid, het kan altijd bijdragen aan een nieuw werkje voor de kinderen. Je kunt Els gerust een specialist noemen op het gebied van het tot ontwikkeling brengen van de fijne motoriek bij kinderen. Ze vertelt: “Een collega riep ooit mijn hulp in omdat het schrijven in groep drie zo onder de maat was. En wat doe je als een groep niet op het lijntje kan schrijven of een cijfer in een hokje kan zetten? Dan laat je de groep vingerhaken zodat de wijsvinger en duim tot ontwikkeling komen. De klas maakte ooit de grootste bol wol denkbaar, helaas is die bij de brand van onze school in de zomer van 2015 in rook opgegaan.”

Knippen en scheuren

Els merkt hoe fijn het voor de leerlingen is als ze controle over hun vingers en handen krijgen: “Ik denk weleens dat we in het basisonderwijs in een ontwikkelingshaast zitten. We willen te veel, te snel alles in kleuters stoppen. Letters, cijfers en Engels lijken veel belangrijker. Ik zie hoe de fijne motoriek daarmee in de verdrukking komt. Terwijl als je je richt op de concentratie en de fijne motoriek van een kind dan geef je het alles. In de allereerste plaats krijgt het kind zelfvertrouwen. Is de motoriek goed ontwikkeld dan heeft een kind energie over voor andere dingen zoals rekenen en lezen. Vroeger zaten kinderen veel meer te scheuren, te knippen en vrij te tekenen. Dat zijn eigenlijk doelen op zich.” Hier in het lokaal mogen kinderen wekelijks twee keer een uur spelenderwijs hun fijne motoriek trainen. De directeur van de flessen moest de flessen netjes in een rij zetten en weer dicht schroeven. Een ander krijgt het paasei met de kraaltjes maar niet af, hij mag het de volgende keer afmaken. En dan is daar het jongetje dat koste wat het kost veters wil strikken op een platte, plastic schoen. Steeds glijdt de lus uit zijn kleine handjes. “Het lukt me bijna”, verzucht hij. Begerig dwaalt zijn blik over de vellen stickers. Zal hij er één krijgen nu hij het nog niet kan? Jazeker. Maar het strikkendiploma nog niet. Zijn aandacht is allang bij de kleurrijke stickers. Met zijn kleine vingertjes plukt hij er eentje uit. Hij is de koning te rijk.

